

بررسی میزان سازگاری پیوند دو پایه نسبتاً مقاوم به خشکی با ارقام مهم تجاری انگور

مسلم درستکار و علی اکبر کامگار حقیقی

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس و دانشیار گروه مهندسی آب دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

تاکنون به دلایل متعددی از جمله استفاده از قلمه در تکثیر انگور به پیوند و سازگاری پایه و پیوندک کمتر توجه شده است. یقیناً در آینده به این موضوع بیشتر توجه خواهد شد. زیرا احتمال شیوع آفات و بیماریهای آن وجود دارد. خصوصاً استفاده از پایه‌های مقاوم به خشکی اهمیت ویژه‌ای پیدا خواهد نمود. در آزمایشی سه ساله در بین ۱۲ رقم انگور مورد آزمایش دو رقم لرکش و یاقوتی سیاه در برابر شرایط دیم مقاومت بیشتری نشان داده و استقرار بهتری داشتند. لذا در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با استفاده از آزمایشات فاکتوریل چهار رقم تجاری بی دانه سفید قزوین، بی دانه قرمز قزوین، رطبی زرقان و ریش بابا سعادت شهر در دو حالت ریشه‌دار و بدون ریشه بر روی دو پایه مذکور پیوند زده شدند. آزمایش دارای چهار تکرار بود. پایه‌های مذکور حدود ۳۵ تا ۴۰ سانتی متر طول داشته و تمامی جوانه‌های آن کور شد. پیوندک‌ها تک جوانه‌ای بوده و بصورت پیوند نیم‌انیم بر روی پایه منطبق گردید. رطوبت مورد نیاز قلمه‌ها پس از کاشت عمودی ترکیبات پیوندی در بستر خاک اره و خاکه ذغال بصورت آبیاری تحتانی تأمین شد. بطوریکه رطوبت به محل اجرای پیوند نرسید. ترکیبات پیوندی در درجه حرارت ۲۱ تا ۲۷ درجه سانتی گراد و رطوبت نسبی ۷۵ درصد بمدت ۲۵ روز در گلخانه بانور مناسب نگهداری و سپس میزان گیرایی آنها آزمایش گردید. نتایج حاصله نشان داد که ریشه‌دار بودن قلمه‌ها تأثیر زیادی بر روی افزایش گیرایی پیوند داشته است. ضمن اینکه نوع رقم پایه و پیوندک هم در عملیات پیوند تأثیر معنی داری نشان داد. اثر متقابل عامل ریشه‌دار بودن و نوع رقم پایه معنی دار شده است. ولی سایر اثرات متقابل معنی داری نبود.

کلمات کلیدی: انگور، مقاوم به خشکی، پیوند، آزمایشات فاکتوریل